

heritage stories

Team members:
Andjela Jovanović SRB
Algerta Plakaxhiu ALB
Ljiljana Arsić BiH

Mentor: Katarina Živanović SRB

SHARING OUR STORIES

CONNECTING WITH OUR HERITAGE

GETTING TO KNOW EACH OTHER

Project support

Why do we need it?

- War past, destroying heritage to hurt the “other”, destroying heritage to forget our past, to delete the presence of the other
- Heritage as something fixed in the past, static, disconnected
- Stereotypes, forced differences, ignorance

“The things that make me different are the things that make me ME. -Piglet”

— A.A. Milne, *Winnie-the-Pooh*

Project support

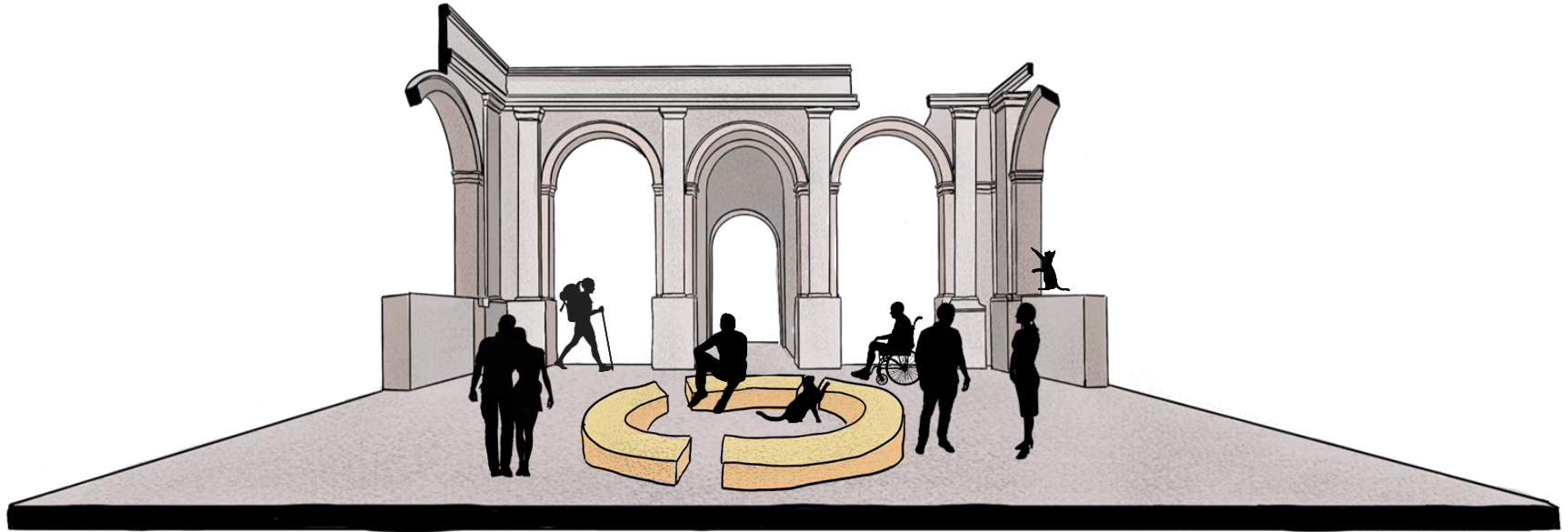
“cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, **independently of ownership**, as a reflection and expression of their **constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions**. It includes all aspects of the environment resulting from the **interaction between people and places through time**”

The Faro Convention, Council of Europe, 2005

Project support

Project support

Who is our target group?

Young people (18-30) from Albania, BiH and Serbia

Project support

HERITAGE

ARCHITECTURAL

ARCHEOLOGICAL

INDUSTRIAL

MONUMENTAL

INTANGIBLE

NATURAL

NATIONAL

FAMILY

PERSONAL

UNWANTED

FORGOTTEN

ENDANGERED

Umetnički paviljon „Cvijeta Zuzec“ je obel-
žio moje studentske dane. Obično sam imao
jedan dan u nedelji sa nekom većom pauzom
između predavanja, te sam odlazila tamo
obližnja izložbe. Tamo nikada nije bilo ljubi-
ter po nevera koje tamo zaposleni izložbe su
obično činile slike i skulpture sepskih, a po-
kad i regionalnih umetnika. Istorija ovog
medija je veoma zanimljiva, i puno sam na-
čilo o našim suvremenim slikarima. Ovu
fotografiju sam zabeležila u prvoj godini
studija, 2012. godine, dok je jesenja, iz-
ložba još uvek bila u toku. Neću biti ko-
ko je autor dela, ali znam da sam ovu sliku
dežala kao posadnu na telefonu veoma dug
Od prvog trenutka sam mislila da ovo
mesto može nešto posebno, možda je to
duh nek-ih drugih vremena koji, ipak
opstaje u kombinaciji sa sadašnjim
ali možda je to i do lokacije i tadašnjeg
Dronulog izgleda zapadne.
Možda je upravo to ono što mi se
dopalo na prvi pogled.

Novembar, 2014. godina, Bane i ja smo stigli u taj ran-
reca Trešnjevka rano ujutru. Bane je bio radostan što može
da me povede tamo. Kasnije je puno puta sa ponosom
pripravio kako, za ceo taj dan, za mene nije bilo ni
nagovestaja da mi je naporno i tako sam sve vreme
nešto svoj ranoć (veliki McKinley koji mi je ranije
podelio), isto se više puta ponudio da on ponesu.
Nadao se da ćemo videti beloglavog supice. Ove
ptice su ga fascinirale i često je pričao o njima
sa velikim entuzijazmom – kako vrtostre nekom,
zobias raspon krila imaju... Iako je veliku želju
da uspe da ih fotografira ovaj put. Uprkos tome
što je jedina fotografija beloglavog supice koju
je tog dana napravio lošeg kvaliteta, celodnevnim
akciju smo smatrali uspešnom. Razlog je bio što
smo se divno provela i pošteno uverili, a po
povratku u Valjevo, nagradili smo se po jednom malim
čicašim za zimom „Bogdada“. Bane je bio moj
uzak, za mene, još od ranog detinjstva, najbolja

NOTES

Novembar, 2014. godina, Bane i ja smo stigli u taj ran-
reca Trešnjevka rano ujutru. Bane je bio radostan što može
da me povede tamo. Kasnije je puno puta sa ponosom
pripravio kako, za ceo taj dan, za mene nije bilo ni
nagovestaja da mi je naporno i tako sam sve vreme
nešto svoj ranoć (veliki McKinley koji mi je ranije
podelio), isto se više puta ponudio da on ponesu.
Nadao se da ćemo videti beloglavog supice. Ove
ptice su ga fascinirale i često je pričao o njima
sa velikim entuzijazmom – kako vrtostre nekom,
zobias raspon krila imaju... Iako je veliku želju
da uspe da ih fotografira ovaj put. Uprkos tome
što je jedina fotografija beloglavog supice koju
je tog dana napravio lošeg kvaliteta, celodnevnim
akciju smo smatrali uspešnom. Razlog je bio što
smo se divno provela i pošteno uverili, a po
povratku u Valjevo, nagradili smo se po jednom malim
čicašim za zimom „Bogdada“. Bane je bio moj
uzak, za mene, još od ranog detinjstva, najbolja

fotoem i porok u kojoj se ne zogi kultura sećanja
Razlog za to je mogu biti de porodice
distrakcionosti, radostima, prevarama suslova
i zabavljama. Naravno sve to tog ratoga juno
veselo za dva prošloga foto-albama. Da, slična
Album se čine-bilo pruge saovi uglavom crna-belo
fotografije su kojima su naji baka, kad je bila
"starka", sa detem naji ukadi usavna upoinala i
nojim takov kad se bio baba. Drugi album, sa crveno-
belim prugom, Bopnja je fotografijama sa veseloja
mojih roditelja i fotografijama me i brata kad
smo bili mali. Fotone su usavile u periođu od
1950. do 1990. godine, kada smo napuštali Opatci.
Svaki put kad poim baka, izmam preistavom ta
dva albama, vi baxine priče o deti ujavim roditelja,
kao tati i mami i baki kad smo bili mali.
Samo jedna fotografija u albumu me prikazuje otvora
naše porodice. U pitanju je fotografija Dorote
Marjanovića, jednog od najpoznatijih jugoslavinskih
pevača sedesih. Moje baka je toliko prezna
na njihovo prijateljstvo iz mladosti da je pripadati
Marjanović dobio mesto u prošlogom foto-albama.
Baka mi je rekla da je baka naji usavna platin ali
pobaci stotinama, tako da doba naji gromnja
Vik Doroteine pesme, u nase je naji "starka" baka
uživao platin.

Credits Jana Mihajlović

Credits Andela Jovanović

Credits Nina Milić

Project support

Yet to come...

Video with our respondents
naming their heritage

Credits Amila Omanović

Project support

What are you waiting for?

SHARE YOUR HERITAGE STORY!

Contact person

andel.jov@gmail.com

Heritage Stories logo credits Boris Kajmak

Project support

